

Source : โพสต์ทูเดย์

Date : - ๖ ม.ค. ๒๕๕๑

Page : A1, A3

No : 51007553

พอ.สว.

จากสมเด็จฯ...สู่พระบัณฑิต

A1, A3

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา ทรงมหัศจรรย์ทูลน้ำเสียงด้วยเสียงมนต์มนต์ ให้ฟังแล้วนับวันนี้ ท่านได้รับการเชิดชูยกย่องว่าเป็น “พระบรมราชโณทัย” ที่พระองค์ได้ทิ้งไว้นั้นยังคงประทับในความทรงจำของปวงชนชาวไทยเสมอ รวมถึงโครงการหน่วยแพทย์อาสา พอ.สว. อันเป็นเช่นพระมารดุที่ยกหอดจากสมเด็จพระศรีนครินทร์ท่านรرم

ราชชนนี ที่สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ ได้ทรงเล็บสามคำเนินต่อมา ดังเดแทรกกำเนิด พอ.สว. สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอได้โดยเสด็จฯ สมเด็จพระบรมราชชนนี ในกิจการของ พอ.สว. มาตลอด ควบจูนเมื่อ สมเด็จพระบรมราชชนนีเสด็จสรวงศรี สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ จึงทรงเป็นองค์ประธาน

กิตติมศักดิ์ ไม่ใช่เพียงเพราะเป็นพระมารดุ แต่ ด้วยทรงเห็นแก่สุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ ตลอดจนการศึกษาและการพัฒนาปัจจัยคน คนไทยในด้านทุกรั้นดรา ○

หมอกำเน่ำเชี่ยว โครงการแห่งพระเมตตา

โดย - อัญชรา ทองอุไร

ท นวยแพทย์อาสาสมเด็จพระศรีนครินทร์
บรมราชชนนี (พอ.สว.) หรือที่ชาวบ้าน
เรียกว่า หมอกำเน่ำเชี่ยว มีกำหนดในปี พ.ศ.
2507 เมื่อครั้งสมเด็จฯ ไปที่ดอยอินทนนท์
และได้ทอดพระเนตรเห็นว่าประชาชนอยู่ห่าง
ไกลจากแพทย์ และการรักษาอยู่มาก จึงทรงคิด
ตั้งหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ขึ้นเพื่อออกไปรักษา
ประชาชนในท้องถิ่นทุกภัย

ทรงเชิญชวนนายแพทย์ทันตแพทย์ เกษชกร
และพยาบาลเข้ามาเป็นหน่วยแพทย์อาสา
เคลื่อนที่ในพระองค์ เดินทางไปทำการรักษา
พยาบาลผู้เจ็บป่วยในที่บ้านที่ห่างไกลทุกภัย
ต้นปี พ.ศ. 2512 หน่วยแพทย์อาสา พอ.สว.ชุด
แรกก็ได้มีการทำนิเทศฟอร์มที่กระเบื้องเสื่อ
ด้านซ้ายปักธงชาติไทย พลัง ให้อักษรย่อ
พระปรมາภิไชย สว. บนพื้นเชี่ยว และได้พัฒนา
เจริญก้าวหน้าตามลำดับ จนมี พอ.สว.ประจำฯ
50 จังหวัดทั่วประเทศ ในปี พ.ศ. 2517 ได้
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จดทะเบียนเป็น
“มูลนิธิแพทย์อาสาสมเด็จพระศรีนครินทร์
บรมราชชนนี” (มูลนิธิ พอ.สว.)

โดยมีได้ทรงคิดถึงความลำบาก ภาระ
กรณีภัยของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ร่วมกับ
พอ.สว.นั้นจึงเป็นสิ่งที่ประทับใจและอยู่ในความ
ทรงจำของผู้ที่มีโอกาสทำงานเสมอมา

นพ.ประชุม จันทร์วิมล เลขาธิการมูลนิธิ
พอ.สว. ผู้เริ่มทำงานกับ พอ.สว.มาตั้งแต่ปี พ.ศ.
2507 กล่าวถึงสิ่งที่รู้สึกประทับใจในการทำงานที่
มูลนิธิแห่งนี้ก็คือ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ทรง
งานในแต่ละแห่งอย่างไม่รู้เหนื่อย ไม่ว่าจะ
อยู่ท่ามกลางลำบากแค่ไหนหรือจะมีอันตรายเพียง
ใด “อย่างของเล่น ขนม เลือกผ้าที่ทรงนำไปแจก
เด็กก็ล้วนแต่เป็นทุนทรัพย์ส่วนพระองค์ทั้งสิ้น
พระองค์ให้เด็กได้มีรอยยิ้มมีความสุขกันบ้าง
พระองค์ในท้องถิ่นทุกภัยด้วยการอย่าไว้แต่ของเล่นเลยบาง
คนไม่มีแม้จะได้กินข้าวครูบ 3 มื้อเลย”

ขณะที่ พ.กุลพีเป็นเจ้าขันทารัมไชย ผู้อ่าน่วย
การสำนักงานมูลนิธิ พอ.สว กล่าวว่า พระองค์มี
เมตตาด้วยที่มีงานเหมือนพากเพียรเป็นน้องเป็น
เพื่อนของพระองค์ท่าน ไม่ถือศีลอดศักดิ์ วาง
พระองค์เรียบง่ายเหมือนที่มีงานคนหนึ่ง และจะ
ทรงจำที่มีงานหลายคณได้จะทรงทักทายอยู่เสมอ
เมื่อเสร็จสิ้นการทรงงานทุกครั้ง พระองค์จะให้
ทรงร้องเพลงประจำจังหวัดเพื่อเป็นกำลังใจให้
กับทีมแพทย์และคณะทำงานและจะรับสั่งให้ศิล
ให้หัวให้ทีมงานมีสุขภาพแข็งแรงไม่เจ็บป่วย
มีความสุขกับทุกคน"

สิ่งที่ประทับใจ นพ.ยุทธ พิชานนิกิ รอง
เลขาธิการมูลนิธิ พอ.สว. มากที่สุดในการได้ทราบ
งานแแต่สัมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ.
2516 มาถึงคือเรื่องของความต้องเวลา พระองค์ค'
จะเสด็จฯ ไปตามเวลาที่กำหนด เพราะเกรงว่าผู้
เตรียมการต้องรับจะต้องรับไม่ทัน นอกจาก
นั้นพระองค์ทรงสุภาพอ่อนโยน เป็นกันเองและ
ทรงมีเมตตาจิตเมตตาธรรมต่อคนทำงานเป็น
อย่างมาก

สิ่งที่พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างให้กับทุกคน
ได้อย่างดีดี เรื่องของความประทัย พระองค์
เสวยอาหารร่ายๆ ไม่ต้องแพะหรือหูหิว บอย
ครั้งที่เสวยหมেมกับพิมงานทุกคน ที่สำคัญ
พระองค์จะเสวยอย่างรู้ศุนคำไม่เหลือทิ้งอันเป็น
สิ่งที่ถูกบ่มเพาะมาตั้งแต่สมเด็จแย

หน่วยแพทย์เคลื่อนที่ของมูลนิธิ พอ.สว.
แต่ละทีมจะประกอบไปด้วยแพทย์และเจ้าหน้าที่
สาขาต่างๆ ทุกคนอาสามาทำงานโดยไม่มีผล
ตอบแทนใดๆ นอกจากความอึมใจ อิ่มบุญ คำ
ขอบคุณและรอยยิ้มของผู้ทุกชั้นชั้นทางกาย นพ.บุษ
บอกว่าเราทำงานกันเป็นทีมเป็นเพื่อนเป็นพี่น้อง
กัน ไม่มีแบ่งแยก แบ่งชั้นอะไร ทุกคนเท่าๆ กัน
คือ ทีมแพทย์เคลื่อนที่ ยศตำแหน่งเก็บเข้าไว้ที่
บ้าน ทุกคนจะทำงานด้วยหัวใจ ลักษณะบ้านเช่า
มีความสูงติดตามอัตราภารสังคมก็จะไม่ได้อดร้อน

ในความทรงจำของ พพ.แท้จริง ศิริภานนิช
อดีตแพทย์มูลนิธิ พอ.สว. ยังคงจดจำพระดำรัสที่
บอกว่า เรายุกคนต้องทำให้ได้ที่สุดเท่ามือนักพาก
เข้าเป็นญาติกับเรา ทุกคนที่มากข่ายให้เราเป็น
ที่พึงสุดท้าย ดังนั้นเราต้องไม่ทำให้เขาผิดหวัง
เพราพระพากเราคือคุณหมอมกราบเป้าเชี่ยวที่เชา
(ชาวบ้าน) รอคอย

“ตอนนี้ผมไม่ค่อยได้ถังพื้นที่แล้ว แต่มาทำโครงการเพื่อสังคมอีกหนึ่ง เช่น มาในรัฐ การช่วยเหลือแบ่งปันและดูแลสังคมเป็นเรื่องที่ได้แบบอย่างจากพระองค์ท่าน”

การเดินทางไปสังทิ象征กันการต่างๆ ของ
สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ รวมทั้งหน่วยแพทย์
อาสา พอ.สว. นั้นเป็นเชิงการนำแสงสว่างไปสู่
ดินแดนมืดมน เช่นที่ นิคิตา กอล์มเกลส์ย รองผู้

อำนวยความสะดวก พ.ส.ว. ผู้เคยทำงานถาวร
สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ มาเป็นเวลาเกือบ 10
ปี เล่าว่า พระองค์จะทรงเลือกเสด็จฯ เฉพาะที่น้ำที่
กันดาร หลาภูมีบ้านที่เสด็จฯ ก่อนหน้านั้นจะไม่
มีไฟฟ้าน้ำประปา แต่เมื่อพระองค์เสด็จฯ ไปแลง
สว่างก็จะตามมากันที่ ชาวบ้านจะบอกว่า นอก
หากพระองค์จะมาช่วยรักษาแล้ว ยังทรงนำแสง
สว่างมาให้ด้วย

แม้การเดินทางจะลำบากเพียงไร แต่พระองค์ยังทรงมีอารมณ์ขัน หากชาวบ้านด้วยพระราชร่วม ขอให้ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน

พระองค์จะแย้มพระสรวลแล้วตรัสว่า ต้องขอนั่งบังหนะแก้ยืนนานๆ มันก็เมื่อย หรือเวลาที่ข้าหลวงด่วนงานแล้วพูดรากาศัพท์ผิดพระองค์จะตรัสว่า พูดธรรมดาก็ได้ ทั้งยังทรงแซวว่า ถูกลิเกบังหรือเปล่าเชาพูดรากาศัพท์กันเก่งนะในเรื่องของการเสวยพระองค์ท่านก็เรียบง่ายมาก บางทีชาวบ้านหรือเจ้าภาพในพื้นที่แหงงกับผู้ดักบพระองค์จะเสวยไม่ให้เข้าเลียนน้ำใจ บ่อยครั้งที่ลงพื้นที่แล้วฝนตกพระองค์ก็ทรงงานหากฝนไปจนจบ แม้จะมีเพียงเต็กเทบกันฝนไม่ได้

แม้วันนี้พระองค์ท่านจะสืบพระชนม์แล้ว นพ.ระพันธ์ เกณฑ์สุข หนึ่งในคณะแพทย์หลวงที่ดูแลประชาชนที่ด่วยนำสรงพระศพ ผู้ที่ได้มีโอกาสดูงานใน พอ.สว. มานานกว่า 15 ปี ดังใจว่าจะทำงานด้วยต่อไป และหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ทุกคนต้องใจเช่นนั้น “เห็นสมเด็จฯ กับพระพี่น้องท่านเสด็จฯ ไปปี๋ไปเข้าบำบัดอย่างไร ท่านยังเสด็จฯ ไป เราถือยกช่วยท่านจะนึงดูดายได้อย่างไร ทั้งสองพระองค์คงพื้นที่ พอ.สว. เยอะมากๆ อย่างไม่รู้เห็นดeneอย”

นพ.มรุต จิรเศรษฐศิริ นายแพทย์สาธารณสุข จ.ยะลา กล่าวว่า ในการเสด็จฯ มาเยี่ยมพื้นที่ จ.ยะลา เมื่อวันที่ 23 พ.ย. 2548 ที่ผ่าน

“
สิ่งที่พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างให้กับทุกคนได้อย่างดีคือ เรื่องของความประยัติพระองค์เสวยอาหารง่ายๆ ไม่ต้องแพงหรือหรา บ่อยครั้งที่เสวยเหมือนกับกินงาบูกุน กีสำคัญพระองค์จะเสวยอย่างรุกคุนค่าไม่เหลือ ก็จะอันเป็นสิ่งที่ถูกบ่นเพ gereมาตั้งแต่สมเด็จฯ ไป”
”

มาเมื่อจะเป็นการเสด็จฯ ที่ค่อนข้างจะยากลำบากเนื่องจากฝนตกลงมาอย่างหนัก แต่มีการบริการประชาชนอย่างเต็มที่ แม้พระองค์ไม่สามารถเสด็จฯ ไปกับหน่วยได้ แต่ในขณะที่หน่วย พอ.สว. ของยะลากำลังจะเดินทางกลับก็มีรับสั่งให้หน่วยเดินทางไปเข้าเฝ้าฯ เพื่อรับพระสุธรรมชาติ พระองค์ได้ตรัสขอบใจและให้ดูแลสุขภาพร่างกายของตัวเองเพื่อที่จะได้ไปดูแลสุขภาพของพื้น้องประชาชนต่อไป จากนั้นคณะ พอ.สว. ยะลา ก็ได้ร้องเพลง คงยั่งยืนเมืองยะลา ถวายแด่พระองค์ท่านและพระองค์ตรัสรชมหัวเป็นจังหวัดที่ร้องเพลงเพราะมากและอยากรักษาภูมิปัญญา ซึ่งบังคลาบ pain แล้วช้าซึ่งใจเป็นอย่างมาก

ด้วยซึ่งถึงคุณค่าในพระกรณียกิจ ทำให้อาสาสมัครบางคนทำงานให้ พอ.สว. เนื่องนาน

กว่าครึ่งค่อนชีวิต เช่น นางอ่อนศรี ถainerware ย่างค์กร อาสาสมัคร พอ.ส.ว. อายุ 77 ปี อดีต นางพยาบาลที่เคยทำงานให้กับทีมแพทย์มาถึง 38 ปี เผยถึงความรู้สึกหลังทราบข่าวการลี้นพระ ชนม์ด้วยน้ำเสียงสันเครือว่า “ดิฉันเข้าเฝ่าฯท่าน ครั้งสุดท้ายเมื่อ 3 ปีที่แล้ว ได้ใกล้ชิดแทน พระบานาท ท่านมีรับสั่งตามว่า เป็นสมานชิกตั้งแต่ เมื่อไหร่ ออกทำงานยังไง ก็กราบบุคลอบห่านว่า ขังออกทำงานอยู่ เพราะยังช่วยงานได้ ท่านยัง รับสั่งงานของ พอ.ส.ว. ว่า ได้นุกเบิกงานแพทย์ เคลื่อนที่ไว้ เวลาเจอ sama ชิกท่านก็จะทรง แคร์ใส่ เบิกบาน ท่านจะพระราชทานกำลังใจ อาสาสมัครว่า ให้มีความเสียสละ เช่นที่พระองค์ ท่านและสมเด็จฯทรงปูแนวทาง และทำด้วย ความเต็มใจ”

พระเจริญวัดวันดงาม ความเสียสละ ความ เรียนง่ายและเป็นกันเองที่พระราชทานแก่ ประชาชน และอาสาสมัคร มูลนิธิ ทำให้อ่อนศรี ชานชึ้นและจดจำอยู่ในใจ พร้อมปการณาด้วย ว่าจะเป็นอาสาสมัคร พอ.ส.ว. จนกว่าชีวิตจะหมด

ที่ จ.เลย นางเยาวาภา เกามะ อายุ 45 ปี ภารดา ด.ล.บุญญาณี คนใช้ในการดูแลของ พอ.ส.ว. เปิดเผยว่า ตนมีลูกสาวเพียงคนเดียว ไม่ สมบูรณ์มาตั้งแต่แรกเกิด เป็นโรคหัวใจศีบ หัวใจ ร้าว (หัวใจชนิดเชี้ยว) และไม่มีหารหนัก หมอบอกว่า ลูกสาวมีโอกาสสลดชีวิตเพียง 10% เพราะต้องรักษาดูแลลูกสาวตั้งแต่แรกเกิด ทำให้ ครอบครัวต้องมีชีวิตอยู่อย่างยากลำบาก เงินที่หา มาได้ต้องนำไปจ่ายเป็นค่าวรากษาพยาบาลเกือบ ทั้งหมด

ต่อมาแพทย์ที่โรงพยาบาลศรีนครินทร์ จ.ขอนแก่น จึงแนะนำให้เข้าไปขอความช่วยเหลือจากโครงการแพทย์ พอ.ส.ว. ในสมเด็จ พระเจ้าพี่นางเธอฯ ก่อนผ่าตัดหอบอกว่ามี โอกาสสลดชีวิตมากนัก แต่หลังการผ่าตัด หลายครั้ง อาการป่วยก็ดีขึ้นมาก นางเยาวาภา กล่าวหันหน้าว่า ถ้าไม่มีท่านลูกสาวคงไม่มี โอกาสสลดชีวิตมากนัก ถึงวันนี้นางครั้งถึงกับคิดจะ ฆ่าตัวตายไปหลายครั้งแล้ว แต่ก็ยังมีที่ยืดเหنيย จิตใจนั่นก็คือ พระบานาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ และลูก

“พวกเราจะตอบแทนพระคุณของท่านด้วย การทำความดี และหลังจากนี้ไปจะปฏิบัติตนเป็น คนดีของสังคมเพื่อความดีพระบานาทสมเด็จ พระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ” นางเยาวาภา กล่าว

หลังสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ สิ้นพระชนม์ แพทย์-พยาบาล ยังสมัครเข้าหน่วยแพทย์เพิ่ม ทั้งสานต่อพระปณิธานด้วยเป็นพระกุศล เช่น ที่ นพ.ปัจจุบัน เทมหนองฯ นายนแพทย์สารธรรมสุข จตาก กล่าวว่า จตาก มีแพทย์และพยาบาล จำนวนมากสมัครเป็นอาสาสมัคร พอ.ส.ว.เพิ่ม

มากขึ้น เพื่อสนับต่อพระปณิธานของพระองค์ ท่าน ด้วยเป็นพระราชนกุศลในสมเด็จพระเจ้าพี่ นางเธอฯ

เมื่อสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯได้จากไปแล้ว พ.บุษ พิหารามนิก ได้กล่าวถึงอนาคตของ พอ.ส.ว.ว่า ยังคงจะทำงานไปตามปกติไม่มีสะดุด โดยมีแพทย์อาสาสมัครและเจ้าหน้าที่กว่า 5 หมื่นคน เมื่อถึงวันนี้ต้องรอว่า พระบานาทสมเด็จ พระเจ้าอยู่หัวจะทรงแต่งตั้งใครมาดูแลงานต่อ จากนี้ไป

“สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ มีได้ทรงสั่งเสีย อะไรเป็นพิเศษ อีกทั้งงานที่ดำเนินการอยู่ พระองค์ได้ทรงให้ทำไว้เป็นระบบไว้เป็นอย่างดี แล้ว ไม่มีปัญหาอะไร ทีมแพทย์อาสาทุกคนก็จะ ทำงานด้วยใจนึงที่สุดไม่มีอะไรจะสบดุกดายดู ยังได้” ○